

5. Poglavje

1 Kdor ima ušesa, ki slišijo, naj posluša, in kdor ima oči, ki vidijo, naj gleda; kajti glej, razkril vam bom veliko skrivnost, da boste lahko videli, kako se vam vaš nadvse ljubeči, sveti Oče razodeva kot brat iz obličja v obličje. Kajti otrokom mora biti razodeto veliko gospodarjenje njihovega Očeta od vekomaj!

2 Božanstvo je bilo od vekomaj sila, ki je prešinjala vse neskončnosti in je bila in je in bo večno Neskončnost sama. V središču Njene globine sem bil Jaz od vekomaj Ljubezen in Življenje samo; toda glej, bil sem slep kot zarodek v materinem telesu! Božanstvo pa Si je ugajalo v Ljubezni in Se je vse stisnilo k Svoji Ljubezni. In Ljubezni je postajalo čedalje bolj vroče v njenem središču, in gmote Božanstva so se prerivale tja, in vse moči in sile so drvele Nanjo.

3 In glej, tedaj je nastalo veliko hrumenje, bučanje in divjanje, in glej, Ljubezen je bila preplašena in stiskana od vseh strani, tako da je najgloblje vztrepetala! In Ljubezen se je zavedla, iz hrumenja je nastal zvok, zvok pa je v Ljubezni postal Beseda, in Beseda je spregovorila: "Bodi svetloba!" In tedaj je v srcu zaplapolal plamen prižgane Ljubezni, in nastala je svetloba v vseh prostorih neskončnosti!

4 In Bog je v Sebi videl veličastvo Svoje Ljubezni, in je z močjo Božanstva okrepil Ljubezen, in tako se je Božanstvo za večno združilo z Ljubeznijo, in iz toplote je izšla svetloba.

5 In glej, tedaj je Ljubezen videla vsa veličastva, katerih število nima konca, v Božanstvu, in Božanstvo je videlo, kako je vse to iz Ljubezni prešlo Vanj, in Ljubezen je videla v Božanstvu Svoje misli in se jih je silno veselila. Tedaj se je Ljubezen znova, vnela, in moči Božanstva so hrumele okrog nje, in glej: misli Ljubezni so same bile Ljubezen in bile so brezštevilne.

6 Tedaj je Božanstvo videlo Svoje veličastvo, in Ljubezen je občutila svojo moč. In tedaj je Ljubezen v Božanstvu govorila: "Ohraniva misli veličastva in naj izstopijo, da bodo postale svobodne in Naju občutile in videle, kakor jih Midva občutiva in vidiva, in sva jih občutila in videla, še preden je svetloba osvetlila njihove oblike!"

7 Tedaj je Beseda prešla v Božanstvo, in Božanstvo je vsepovsod postalo Ljubezen. In glej, zdaj je Božanstvo prvič spregovorilo: "Bodi!" In brezštevilna truma duhov se je sprostila iz Boga, in Ljubezen je zagledala Samo sebe poneskončeno in je videla vso Svojo neizmerno popolno lepoto.

8 Toda vsa ta bitja še niso bila živa in še niso niti čutila niti videla; kajti bila so še ,zunaj Ljubezni, v Božanstvu nameščene oblike.

9 Ljubezni jih je bilo žal in zganila se je; in zmeraj bolj je Božanstvo čutilo, da jih je potrebno izročiti kot ujetnike Ljubezni, in Ljubezen je vse prežela. In glej, zdaj so oblike oživele, začudile so se druga drugi in se ogrele ob plamenih Božje Ljubezni in s tem prejele samostojno gibanje in živahnost! Toda niso se še prepoznale.

10 Tedaj je Ljubezen znova spregovorila: "Storiva, da se prepoznajo, da bodo tako lahko prepoznale Mene in pa Meni tudi Tebe!"

11 Zdaj se je Beseda znova dvignila v Božanstvu, in v Njem je zazvenela Beseda, in Beseda je postala postava, in postava je bila Ljubezen in je oblivala vse.

12 In glej, zdaj so bili oblikovani trije, iz njih pa jih je izšlo sedem! In ti trije so bili enaki Ljubezni, Svetlobi in Božanstvu; in teh sedem je bilo enakih sedmerim Božjim duhovom, ki se imenujejo in se bodo večno imenovali:

1. Ljubite Ljubezen.

2. Bojte se Božanstva, ki ubija, - da ne boste ubiti,

3. Ljubezen v vas je sveta; zato se med seboj spoštujte, kakor vas Ljubezen v Božanstvu spoštuje in se vas veseli.

4. Vsak je svoja last in last Božje ljubezni; zato naj ne bo nihče plen drugemu.

5. Nihče naj nikoli ne zakrije svojega obličja pred drugim, da drugi ne bi vedel, kakšna je Ljubezen, da boste kakor Ljubezen, ki vas je priklicala v bivanje.

6. Vaša notranjost naj bo tudi vaša zunanost, da v vas ne bi nastal napačen vzgib in bi bili pogubljeni.

7. Vaša zunanost naj bo zvesti odsev vašega notranjega ogledala, v katerem Se ogleduje Ljubezen Božanstva; sicer se bo notranje ogledalo razbilo in vaša podoba bo postala strašna.

13. Tedaj je Božanstvo v neskončnih prostorih zagrmelo prestopnikom strašansko kazen, in tako jim je bilo v največjem strahu ukazano čaščenje Božanstva, in ukazano jim je bilo ljubiti Ljubezen. In bili so izvrženi v največjo svobodo in so lahko delali, kar so hoteli in nič naj jih ne bi oviralo v njihovi svobodi, dokler se ne bi spoznali v svoji svobodi in svoji ponižnosti; da bi postava postala njihova in bi bili nato popolnoma svobodni.

14 Toda zdaj so se spoznali v svoji veliki oblasti in nadvse bleščeči čudovitosti in veličastvu, in najvišji teh treh, enak Svetlobi Božanstva, se je vnel v svojem poželenju, da bi se povsem polastil Božanstva. Z njim se je vnel velik del duhov, ki so nastali po njem; in z njimi se je v srdu vnelo tudi Božanstvo tako kot ostala dva nižja duhova in je zalučalo hudobno krdelo v največjo globino Svoje jeze.

15 In ta dva in vsi tisti, ki so izšli iz njiju, in teh sedem, katerih število je bilo pravično, so bili najdeni v zvestobi svoje ponižnosti in bili so sprejeti v kroge Božje oblasti; in Ljubezen je videla, da so bili čisti, in veselila se je njihove dovršenosti. In glej, moč Božanstva v Ljubezni se je dvignila, in Božanstvo Se je zganilo, in ustvarjeni so zaznali gibanje Božanstva, in Božanstvo Se je premaknilo k Svoji Ljubezni, in

ustvarjenim so se odprle oči, in prvič so videli večno Ljubezen.

16 Tedaj so ostrmele brezštevne množice, in začeli so radostno vzklikati in se močno veseliti; kajti videli so Božjo oblast v Ljubezni in videli so Ljubezen v sebi in tudi moč, ki jih je ustvarila, in spoznali so sebe in spoznali Ljubezen in spoznali Boga.

17 Zdaj Se je Božanstvo zganilo, in ustvarjeni so se Ga prestrašili, in Ljubezen je videla njihov strah in videla, da je bil njihov strah upravičen, in strah je postal pokorščina, in pokorščina je bila ponižnost, in ponižnost je bila njihova ljubezen, in Ljubezen jim je postala postava, in postava njihova večna svoboda, in svoboda je postala njihovo življenje, in življenje njihova blaženost na veke.

18 Zdaj glej, večna Ljubezen jih je nagovorila, in razumeli so besedo! Njihovi jeziki so se razvezali, in prva beseda, ki so jo izgovorili s svojimi ustnicami, je bila ljubezen. In Božanstvu je bil všeč zven njihovega govora; in Ljubezen je ganila Božanstvo, in ganjenost se je oblikovala v ustvarjenih, in oblika je postala glas, in glas je bil druga beseda za Boga.

19 In šele zdaj so bili ustvarjeni dovršeni. In Ljubezen je govorila ustvarjenim: "Prvi med vami (Lucifer) se je izgubil; zato ga bom Jaz nadomestila in bom večno med vami!"

20 Tedaj so se znova razvezali njihovi jeziki, in njihova kolena so se upognila, in molili so Ljubezen.

21 Zdaj glej dalje, kaj vse je storila Ljubezen, in Bog v Ljubezni, in Ljubezen v Bogu! - In Ljubezni je bilo žal izgubljenih; toda Božanstvo je vztrepetalo v srdu, in v vseh prostorih Božje neskončnosti se je zaslišal močan grom. In grom je prodril do središča večne Ljubezni, in Ljubezen je edina razumela grom Božanstva, in grom je v Njej postal Beseda in spregovoril: "Vsa oblast naj Ti bo podložna; stori po Svoji volji in govori 'Bodi!', in bo!"

22 In glej, Ljubezen je bila najgloblje ganjena, in pritekla je prva solza iz očesa večne Ljubezni, in ta solza je tekla iz srca Božanstva in se je imenovala in se imenuje in se bo večno imenovala usmiljenje.

23 Ta solza je postala veliko vodovje, in vodovje se je razlilo v prostore neskončnosti in razlilo se je v največjo globino jeze Božanstva in ublažilo ogenj Božjega srda.

24 In glej, Božji Duh je v Svoji moči lahko vel nad vodovjem usmiljenja, in vodovje se je razdelilo. In Bog je govoril iz Svoje Ljubezni, in Njegova Ljubezen je bila Beseda, in Beseda se je spustila v najgloblje globine in je plavala nad vodovjem, in vodovje se je razdelilo kot rosne kaplje in je bilo na veliko in malo razpršeno v vse prostore neskončnosti po številu izgubljenih, ki nima konca.

25 In glej, zadnja kaplja, ki je preostala, je bila središče vodovja in je bila središče

usmiljenja; in ta ni bila razdeljena, marveč je ostala tam, kjer je preostala, in je bila določena za središče in prizorišče največjih dejanj večne Ljubezni.

26 In zdaj glej: iz te zadnje kaplje je bila ustvarjena zemlja, na kateri prebivate ti in tvoji bratje! Iz drugih kapelj pa so bila ustvarjena neštivilna sonca, zemlje in lune; in glej, tako sta nastala vidno nebo s svojimi zvezdami, soncem, luno in zemlja z morji in kopnim!

27 Zdaj pa glej in povzdigni svoje oči, in razumel boš čudeže večne Ljubezni! Zmeraj vidiš sončni sij, lunino svetlobo ter lesketanje zvezd v vseh mogočih položajih, ki jih imenujete ozvezdja; vidiš tudi naj raznovrstnejše oblike v vseh treh kraljestvih zemlje. Toda do zdaj še nihče ni dognal in pravilno razumel, kaj in od kod je sončni sij; in kako mu je to bilo dano, in lunina svetloba, in sijaj zvezd in njih lesketanje in njihovi najrazličnejši položaji, in vse tvorbe na zemlji.

28 Kajti glej, Moji otroci morajo biti poučeni o vseh lepih stvareh, ki jih njihov sveti, ljubeči Oče podarja Svojim otrokom, ki Ga spoznajo in samo Njega nadvse ljubijo, svojega bližnjega pa zaradi ljubezni do svojega Očeta.

29 Zdaj glej: ko so po oblasti usmiljene Ljubezni večnega in neskončnega Boga nastala sonca z zemljami, še niso imela ne sija, ne soja, ne brlenja, ne lesketanja, kajti na nastalih soncih in zemljah in lunah je še vladala temna noč; toda v središča sonc je večna Ljubezen vsadila majhno iskro Svoje milosti in ta iskra je hitreje kot blisk presijala temne gmote, in glej, zasvetila so zemljam z velikim sijem, kot še sijajo danes in bodo svetila, dokler jim iskra milosti ne bo odvzeta.

30 In glej, tedaj so zasijale tudi zemlje in lune in bile so dodeljene soncem v pravem številu, in Ljubezen je dihnila vanje z močjo in oblastjo Božanstva; in glej, svetloba je trepetala na soncih, morja na zemljah so valovila in se vrtinčila v svojih valovih, in zračni tokovi in vetrovi so veli nad zemljami enako kot Božji Duh nad vodovjem usmiljenja! In lune so se mogočno dvignile nad svoje zemlje, katerim so bile dane kot sad drevesu, in so začele krožiti okrog njih v velikih krožnicah kot stalne spremljevalke njihovega nastanka; in kjer jih je bilo veliko, so bile združene v ustaljene krožnice v znamenje ljubezni otrok, ki naj bi srepeli v obličje svojega Očeta kot lune svoje zemlje, da zaradi svoje prhkosti ne bi bile iztrgane iz svojih krožnic in uničene.

31 Kajti glej, lune niso trdne, marveč zelo prhke in so podobne trdnejši in bolj čvrsti morski peni, in so gole in brez vode; in Zemljin zrak je tam (na luni) kot voda na zemljah, zrak (na luni) pa je enak etru med sonci in zemljami. In določene so (lune), da sprejmejo posvetneže, in da zagrabijo duhove materije, in preskusijo njihovo stanovitnost in jih naredijo zrele za sprejem milosti.

32 In kopno na zemljah je z usmiljenjem ublaženi srditi del Božanstva; s trdnimi vezmi

oklepa zašle duhove do tistega določenega časa, ko bodo nezavedno osvobojeni in prestavljeni, in sicer posamezno zvezani, v nežnejšo, toda še zmeraj zanje dovolj trdno materijo, iz katere bodo lahko izšli šele, ko jih bo znova prebudila večna Ljubezen; in morja in vodovja so jih polna, da bi s tem postali ponižni; in zrak jih je poln, da bi s tem postali prečiščeni. In večna Ljubezen je oblika; toda jeza Božanstva je na zemlji samo ublažena, vendar zato ni odpravljena.

33 Prav posebno pa si zapomni to: V središču sonca počiva iskra milosti in daje z ognjem jeze Božanstva svetlobo svetu. V središču zemlje pa se nahaja iskra Božjega srda enaka ognjenemu zmaju in drži zvezana hudobna krdela, strjena kot kamne, ki jih mora najprej omehčati voda usmiljenja, da bi se lahko kdo znova rodil za drugo preskušnjo za svobodo in večno življenje. In zdaj dojem skrivnost svojega bitja in se čudi veliki ljubezni večne Oblasti, ki je že tolikokrat dopustila, da si se zmeraj znova rodil, da bi tebe, ki si bil izgubljen, znova pridobila za večno življenje, za svobodo, za postavo, za ljubezen in za svetlobo in za to, da bi gledal Njeno obličje; in glej, to vse bom razodel in dal spoznati tebi in s tem tudi mnogim drugim, da boste končno enkrat lahko spoznali, kako nadvse dobra mora biti večna Ljubezen, ker za vas neposlušne neutrudno stori in prenaša toliko velikega in čudovitega!

34 Glej, tako je z dihom usmiljenja Ljubezni dano zemljam gibanje okrog njihovih sonc in okrog njihovih središč, v znamenje, da naj otroci vse svoje početje usmerjajo po gibanju zemelj okrog sonc, in lun okrog zemelj, in naj bodo slabotni kot lune in močni kot zemlja, prerojeni pa naj bodo kot sonce. In slabotni naj gledajo moč Ljubezni, ki jih nikoli ne pusti pasti, če se kot lune nenehno obračajo k obličju Ljubezni in Jo tako v manjših krogih obkrožajo od vseh strani, vendar pa jih Njena moč prav tako privlači in drži v veliki krožnici. In močni naj bodo kot zemlja, da se bodo sami od sebe vrteli okrog svoje osi, nenehno pripravljeni na sprejem svetlobe in toplote iz milosti Ljubezni, ki razsvetljuje in ogrevajoče oživlja z močjo, ki je v njej, da bodo lahko obrodili raznovrstne sadove iz del ljubezni, s katerimi se lahko nasitijo slabotni in poživijo prerojeni in jih uživajo novorojeni; in novorojeni iz vodovja usmiljene Ljubezni, v katerih je milost popolna, naj bodo enaki soncu in njihova svetloba naj sveti povsod, in njihova toplota naj oživlja slabotne in naj oplaja močne slabotnim za hrano, da bo eno občestvo med otroki istega Očeta.

35 In še globlje poglej, kako in zakaj sem Jaz vse tako pripravil! Glej, luna ima madeže in mnogo temnih mest, in zemlja ima hladna toda trdna tečaja, ima visoke gore in globoke doline, izvire, potoke, reke, veletoke, jezera ter majhna in velika morja; in sonce ima pege, velike in majhne. Zdaj glej, vse to so učinki ljubezni in milosti, ali v prisposodbi toplote in svetlobe: to vse je večna Ljubezen in oblast

Božanstva po Njej. Zato glej slabotne in luno, kako so si podobni, in razodelo se ti bo njeno bistvo; opazuj močne pri vsem njihovem početu in pred tvojimi očmi se bo razodela zemlja, in od enega do drugega tečaja mora negibno mirovanje Duha v Ljubezni postati Ljubezen, da se vse, kar obdaja Duha, giblje v stalnem redu in je s tem lahko dejavno za skupni cilj večne ohranitve. Kajti glej, vse je odvisno od miru; brez tega se ne da nič doseči, in kdor ni takšen kot sta Zemljina tečaja, ta ne predre svoje najgloblje notranjosti kot predre črta med tečajema središče zemlje. In vaša ljubezen mora biti hladna kot led na tečajih, da boste sposobni sprejeti vso toploto Božje ljubezni. Kajti glej, kar je toplo, ni primerno za sprejemanje toplote; kar pa je mrzlo v svojem miru, je sposobno sprejemati toploto v polnosti in jo oddajati v vse dele življenja. Kajti glej, kdor sprejme toploto, ki je Božja ljubezen, in jo trdno zadrži v sebi in je noče oddajati, je skopuh in se bo razkrojil v sebi in bo izginil kot led ob ognju; kdor pa jo sprejema tako kot tečaja in jo oddaja vsem, ki so okrog njega, blizu in daleč, pri njem je Božja ljubezen na pravem mestu in povsem ustreza volji velikega in svetega Darovalca.

36 Ta ljubezen bo obrodila številne sadove in se bo povzpela do svetlobe in milosti in bo nepremično gledala neizmerne globine Božanstva tako kot tečaji, ki zrejo v neskončne prostore stvarstev Božje ljubezni, in s široko odprtimi očmi vsrkavajo nežne žarke iz neizmernosti vseh brezkončnih prostorov, v katerih krožijo neštivilna bitja usmiljenja, vsako po svoje, in se s tem od očaranosti in užitka vnemajo v svoji ljubezni do Ljubezni in za Ljubezen, in tako postanejo kot sonce samosvetilni, enaki svetlobi Zemljinih tečajev.

37 Zato, kdor ostane stanovit in v središču ljubezni spoznanja, kar je milost, bodo njegova ledja žarela iz Božje ljubezni kakor Zemljin pas, in njegove oči se bodo bleščale od spoznanja kot tečaja, in njegove roke se bodo gibale kot reke, potoki in izviri, in dejanja se bodo zlivala v morja Božjega usmiljenja, ki so osoljena z milostjo in s spoznanji večne Ljubezni in večnega življenja.

38 No, tu imate ključ, s katerim boste lahko odprli in pregledali zemljo, ki vas nosi.

6. Poglavje

Prispodoba ozvezdij

1 Zdaj pa povzdigni svoj pogled od zemlje k soncu, ki je zvesta podoba prerojenih! Glej natančno in kmalu boš ugotovil, da so včasih na njegovem pasu pege. Glej, naravno vzeto, kot pravite vi, so to izbruhi od znotraj navzven, podobni zemeljskim vulkanom, in so prispodoba za izbruhe srda Božanstva in majhne sledi njegove

vseuničujoče oblasti, ki jih po naravi sveta na zemljah deloma spoznamo po velikih in majhnih nevihtah, odvisno od velikosti peg. Zato pa je ljubezen zmeraj toliko bolj dejavna in znova vse ublaži z vodo usmiljenja, na soncu pa z velikimi valovi brezmejnega morja Svoje usmiljene milosti. In glej, tako je spet vse v najboljšem redu, in zunaj tega reda, v katerem sem Jaz večna Ljubezen sama od vekomaj, iz katerega in v katerem je bilo ustvarjeno vse, kar je, ne more nič niti obstajati niti nastati; in kdor po svoji svobodni volji izstopi iz tega reda, ravna zoper Ljubezen in bo propadel za zmeraj.

2 Zdaj si gledal sonce in ga dojel po naravi, ki je in mora biti preprosta, da lahko ostaja za namen, za katerega je in mora biti po redu Ljubezni.

3 Potem obrni svoje oči k prerojenju duha, in k Božjemu ljudstvu, in k postavi ljubezni, in k življenju svobode v svetlobi milosti iz vodovja usmiljenja, in sonce bo razkrito lebdelo pred tvojimi očmi, in nobena guba na njem ti ne bo ostala skrita!

4 Toda glej, tudi sonce ima prav tako svoja tečaja, iz katerih se vsa njegova svetloba in njegova toplota iz središča miru milosti razliva po vsem njegovem obodu; in če ne bi imelo tečajnega miru, tudi svetlobe ne bi imelo. Kajti glej, mir je nujno potreben za sprejem svetlobe in toplote, in mora biti enak miru Ljubezni v Bogu; samo iz miru prihaja sprejemljivost za življenje in svetlobo.

5 In glej, kadar je zrak miren, je tudi čisto in vedro na zemlji; če pa pihajo divji vetrovi v različne smeri, se pojavijo kmalu črni oblaki in zatemnijo svetlobo.

6 Vaša poželenja so enaka vetrovom, obdajajo vas z vsakovrstnimi skrbmi, ki preprečujejo, da bi svetloba milosti pritekala v vas tako kot oblaki, ki jih vetrovi preganjajo sem ter tja in ovirajo sončne žarke, da bi svetili na zemljo.

7 Zato vas ne bi smelo prav nič skrbeti, marveč vsa svoja poželenja in iz njih nastale skrbi usmerite k Meni in jih preložite Name, da boste mirni in bom lahko Jaz nenehno deloval v vas.

8 In glej, kakor se zemlja pravilno vrti okrog svojih mirujočih tečajev iz Mojega reda, ki ga povzroča oblast Moje ljubezni, da nobena stran ne ostane neosvetljena, tako naj tudi vsa vaša dejanja izvirajo iz Moje ljubezni, ki je prvotno in naknadno v vas - odvisno od vaše sposobnosti - po dani Besedi večne Ljubezni v postavi milosti in usmiljenja; in kakor noč poživilja zemljo, bo Ljubezen poživila vas, in kakor Zemljin dan boste razsvetljeni s svetlobo iz sonca milosti.

9 Bodite enaki zimi, ki je mrzla v mirovanju, zato pa tudi najbolj sposobna za sprejemanje toplote do največjih globin zemlje. In pri komer je nastopila zima, pri tem bo nastopila tudi pomlad, ki je enaka prvemu življenju ljubezni v vas, in bo nastopilo poletje v največji dejavnosti iz življenja ljubezni, ki je v vas postala močna po milosti,

in bo nastopila mirna jesen s sadovi del ljubezni in milosti, v kateri boste potem kot novorojeni povsem vstopili v življenje sonca, da boste gledali obličje svojega svetega Očeta, in tako kot sonce svetili vsemu svetu s pomočjo velike moči milosti, ljubezni in usmiljenja vašega nadvse dobrega, svetega Očeta.

10 Toda kdor ni enak Luni in ne postane enak Zemlji, tudi ne more postati enak Soncu, - marveč je podoben kometu, ki nima niti najmanjše trdnosti; vse njegovo bitje je ukradeno iz izlivov milosti sonc; njegova pot je tako neurejena kot so poti tatov in roparjev; strah pred svetlobo ga žene iz ene globine svetov v drugo; in večno ne bo našel miru; svetloba ga bo zasledovala na vseh poteh in razsvetljevala njegovo ničevost.

11 Končno se mu bo godilo kot zvezdnim utrinkom, ki so vrženi iz milosti in zavrženi zaradi svoje ničnosti in jih plen milosti použije; kajti ukradena svetloba jih bo za večno uničila, in potlej jih ne bo več, podobno kot prezgodnje drevesne sadeže, ki zabrstijo na svetlobi, še preden jih je ljubezen utrdila; niso pa obstojni, ker so premalo povezani z ljubeznijo, zato so zmeraj slabotnejši, dokler ne padejo z drevesa in jih poteptajo ter uničijo.

12 Zdaj glej, razkrita so ti bistva in pomen sonc, zemelj, lun, kometov in zvezdnih utrinkov, kakor tudi vsi posamezni deli, od največjih do najmanjših!

13 Duh ljubezni in milosti je v vas in je v vsej modrosti. Kdor ga posluša, bo vse doumel v največji globini; spraševal bo mrtve, in odgovorili mu bodo; spoznal bo žive in njihova ljubezen ga bo poživila in njihova svetloba ga bo razveselila; svoje uho bo položil na zemljo, in trava mu bo pripovedovala skrivnosti ljubezni, in tla zemlje mu bodo razkrila svoje globine, gore bodo prisluhale njegovemu glasu, in zvok njegove govornice bo prodril do osrčja zemlje; če bo gledal morje, bodo žarki njegovih oči razsvetlili vse morske kaplje in prodrli v vsako zrnco peska; in duhovi, ki v njih še obsojeni čakajo, se bodo vrnili k svetlobi njegovih oči, tako kot ribe in morska golazen in vodovja k bakli, ki ponoči visi nad gladino, in se bodo dali ujeti za odrešenje iz ujetništva večne noči in bodo spoznali ljubezen in potešili svojo žejo iz vodovja usmiljenja in se bodo dali voditi k slabotnosti, h krepkosti in k moči iz Očetove ljubezni in iz ljubezni Besede, kije ljubezen v Očetu, in iz ljubezni Duha, ki je moč v obeh.

14 In glej, vse to in še marsikaj drugega vas bo naučil Moj Duh, če boste poslušali Njegov glas! Toda Njegov glas ni močan, marveč zelo tih, - toda prav zaradi tega vse prešinjajoč kot toplota ljubezni in kot svetloba milosti in kot moč usmiljene ljubezni vašega svetega Očeta.

[Jakob Lorber](#)

[Božje gospodarjenje](#)